

[Albrechtsen]

det kan man ikke forflygtige ved at kalde mig formynderisk.

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Der var i denne omgang tre indlæg, og jeg var meget glad for hr. Jes Lundes indlæg. Til hr. Jes Lunde vil jeg gerne sige, at vi ikke skal strides om, hvorvidt det er en lille kreds og et eksklusivt udvalg; jeg er bare glad for, at hr. Jes Lunde er medlem af dette udvalg, for dér vil han få at se, at vi vil behandle tingene overordentlig grundigt.

Det kan da godt være, at der som hr. Jes Lunde sagde, er en inerti i mammutprojekter; det er der ingen af os der kan vide noget om i dag. Det, vi kan vide, er: hvis der findes olie, bliver det en procedure, hvor det er de grønlandske myndigheder, der ikke bare er med til, men som har vetoret over for at beslutte, om denne skal udvindes eller ej.

I spørgsmålet om haste- eller ikke hastesag må jeg klart give hr. Jes Lunde ret, for det var den 3. oktober 1984, man havde det historiske fællesrådsmøde, hvor man blev enige. Derfor har hr. Jes Lunde helt ret i, at der set fra oktober til nu er kort tid, og at det, når det skal være færdigt inden nytår, forstået på den måde er en hastesag. Men der må ikke komme punktum efter denne sætning, der må kun være et komma, for det helt afgørende er, at vi har forberedt det igennem mere end 3 år, og at alle har været impliceret. I alle forhandlinger er der til sidst 3-4 udestående spørgsmål, men når der, efter at man har løst 2.000 spørgsmål eller flere, er 3 spørgsmål tilbage, vil det sige, at alle har været inde i det.

At folketinget først har det til behandling nu, er rigtigt i den forstand, at det først er i folketingssalen nu; men de medlemmer, der sidder i fællesrådet, har jo rapporteret tilbage til deres grupper, og det har på den måde været behandlet før. Men lad os nu ikke strides mere om det med hastesag.

Dernæst var der et indlæg fra hr. Dohrmann og afslutningsvis også et indlæg fra hr. Albrechtsen.

Jeg føler mig ganske tryk ved at være en afbalanceret Grønlandsminister i en afbalanceret regering, når det er muligt at fremkalde indlæg fra hr. Dohrmann og hr. Albrechtsen, der går så stik imod hinanden, som deres

indlæg plejer at gøre og altså også gjorde i dag.

Hovedindholdet i hr. Dohrmanns indlæg var, at Danmark ikke fik nok ud af de indtægter, der eventuelt ville komme i forbindelse med en olieudvinding, og hovedindholdet i hr. Albrechtsens indlæg var, at Grønland ikke fik nok ud af de indtægter, der eventuelt ville komme ved en olieeffterforskning, og disse modsat rettede synspunkter siger selvfølgelig, at vi nok har fundet en meget god balance.

Til hr. Dohrmann vil jeg sige, at ejendomsretten til undergrunden i Grønland er afklaret, for så vidt som fællesrådet fungerer med en vetoret. Jeg giver hr. Dohrmann ret i, at 1990ernes store grønlandspolitiske problem, hvis der kommer olie for alvor, ikke vil blive at skaffe penge, men at fordele de meget store rigdomme, der så vil komme, for så taler vi om tocifrede milliardbeløb. Fordelingsnøglen nu er, at det beløb, som Danmark overfører til Grønland hvert år, først vil blive trukket fra; det foregår allerede nu med de indtægter, vi har fra Greenex i Marmorilik f.eks. Hr. Dohrmann har naturligvis ret i, at det ikke er bare kulbrinte, men at der er masser af andre mineralmuligheder i Grønland fremover. Derefter er det min holdning, at overskuddet skal deles sådan, som hr. Dohrmann sagde, 50:50.

Der har lydt nogle røster i Grønland om en eventuel justering af dette forhold, og det foregår der forhandlinger og diskussioner om i fællesrådet i øjeblikket. Men diskussionen går ikke, som hr. Dohrmann måske kunne tro, på det principielle om ejendomsretten til undergrunden. Denne diskussion kulminerede vel i 1977, og jeg tror ikke, man fra hverken grønlandsk eller dansk side er interesseret i at få den store dramatik. Det, man diskuterer, er, om hele beløbet på omkring 2 mia kr., som vi overfører til Grønland hvert år, skal fratrækkes fra begyndelsen.

Endelig har jeg nogle ganske få bemærkninger til hr. Albrechtsen. Jeg synes næsten, at det bør siges fra folketingets talerstol, at vi i år har 300 års jubilæum for Holberg. Det synes jeg er interessant, og specielt synes jeg, mange af hans komedier er interessante; ikke mindst Erasmus Montanus synes jeg er en meget dygtigt og veludført komedie, der handler om disputerelyst og om hypoteser.